

[Laurits Pedersen.]

erhvervets Forhold ikke af en saadan Natur, at de heromhandlede Bestemmelser kan bortfalde. Jeg kan ikke undlade at sige, at som indeværende Høstaar vil forme sig for mange, mange Tusinde Landbohjem med den yderst ringe Høst i mange Egne af Landet, vil Vanskelighederne maaske blive ikke saa lidt større, end de har været i de Kriseaar, der ligger forud. Vi kan derfor anbefale, at Loven forlænges til den Dato, da Gældssaneringsloven udløber, og vi anbefaler Lovforslaget til hurtig Vedtagelse.

Hasle: Mit Parti finder det rimeligt, at den paagældende Lovgivning forlænges, saaledes som af den højtærede Minister foreslaaet. Jeg vil dog ikke undlade at udtale Ønsket om en ganske kort Udvalgsbehandling, idet mit Parti er af den Opfattelse, at man maaske skulde se paa, om man ikke kunde udvide den Adgang, som Loven allerede hjemler for Kreditor til i visse Tilfælde at faa Pengene udbetalt tidligere. Den Undtagelsesbestemmelse, som findes i den nugældende Lov, er jo meget snævert begrænset, og jeg vil henstille, at man i Udvalget overvejer, om man ikke kunde finde en Formulering, der gav et noget videre Spillerum.

Aage Fogh: Paa mit Partis Vegne skal jeg anbefale, at vi under de for Landbruget aktuelle Forhold giver dette Lovforslag en hurtig og velvillig Behandling.

J. S. Foget: Jeg vil gerne knytte enkelte Bemærkninger til dette Lovforslag. Allerførst vil jeg takke den højtærede Minister, fordi han har fremsat Lovforslaget, ikke alene fordi det har den Betydning, at det til en vis Grad virker beskyttende over for Landmanden, ham, der nu gennem en Aarrække af Lovgivningen har været tvunget til at arbejde uden Løn, men lige saa meget, fordi Regeringen derved i Virkeligheden anerkender, at den har begaaet en Uret. Havde man søgt at øve almindelig Retfærdighed over for Landbruget, havde man gennem den Planøkonomi, som udøves gennem Valutacentralen, taget blot rimelige Hensyn til Landbruget, da havde dette Lovforslag ikke været nødvendigt. Der er noget vist beskæmmende i, at der maa fremsættes og gennemføres den ene afbødende Lov efter den anden for derved lige nøjagtigt at holde Liv i Patienten, særlig naar det er saaledes, at Patienten, i dette Tilfælde Landbruget, i Virkeligheden maa opretholde Livet hos Kvaksalverne. Gennem

hele Krisen, som har været særlig haard siden 1930, har det været de eksporterende Erhverv, og særlig Landbruget, der har maattet bære Krisens Virkninger. De eksporterende Erhverv har maattet sælge til de Priser, som Udlandets Dumping-Politik medførte, men de har maattet betale indkøbte Varer, Skatter og Renter efter det Prisniveau, der er frembragt af de hjemlige Beskyttelsesforanstaltninger. De har med andre Ord maattet sælge til Dumping-Priser og købe til Monopol-Priser. Dette Forhold har man intet gjort for at afvende ud over, hvad der er gennemført ved Svine-reguleringsloven og Kødloven. Man er derimod, naar Ofret, Landbruget, har været ved at falde sammen, kommet med den ene Krykke efter den anden, først den saakaldte Kriselov af 1931, saa Henstandslovene og Akkordlovene, og saa snart Ofret igen kunde gaa ene, tog man Krykkerne bort. Mange havde ventet, at naar Regeringspartierne fik Magten til at gennemføre noget, vilde de gennemføre en virkelig Ordning af Gældsproblemet og en dermed følgende Rentesænkning, men det maa man nok foreløbig skyde en hvid Pind efter. Regeringen har Magt til fortsat at holde Landbruget nede, fortsat at plyndre Landbruget og dele Provenuet mellem sine Vælgere. Vi har ingen Magt til at forhindre dette, vi maa derfor søge at medvirke til at holde de flest mulige Hjem oppe; naar Regeringen ikke vil andet, maa vi hjælpe med til at skaffe de bedst mulige Krykker til Landbruget.

Loven om Betalingshenstand, hvorefter Kreditor ikke kan opsigte Pantegæld, hvoraf Renter og Afdrag betales, anser jeg for at være absolut nødvendig. Der gives et Utal af Tilfælde, hvor en Landmand næst efter sin 1ste Prioritet har anbragt en mindre 2den Prioritet, som dog langtfra dækker Ejendommens Salgs værdi. Et saadant Tilfælde vil kunne benyttes paa den Maade, at Kreditor opsiger Laanet, Debitor kan ikke skaffe Laan andre Steder, og Kreditor faar sig en billig Ejendom, som han bagefter kan sælge med stor Fortjeneste. Jeg har set dette Tilfælde, før denne Bestemmelse kom ind i Henstandsloven. Det vil derfor være nødvendigt at opretholde denne Lov, saa længe vi ligger med et stramt Penge-marked; den Dag, det igen bliver let at laane Penge, kan Loven ophæves, men ikke før.

Jeg vil imidlertid høfligt henstille, at man i den nuværende Situation udvider Loven og gør den oprindelige Henstandslov effektiv for en Termin, enten den fore-